

LEKTION 3

Gudomlig Kärlek-Visdom

Rätt aspiration
Att återuppbygga instrumentet
Själsfränder
Helandets Konst

I vår förra lektion, hade vi just börjat se på själens inneboende egenskaper som kommer till uttryck genom den högt utvecklade formen. Vi snuddade vid – och jag säger snuddade vid, därför att en hel bok skulle kunna skrivas om var och en av dessa Gudomliga attribut – som t.ex. den Första aspekten, Den gudomliga viljan. Vi ska nu beröra Gudomlighetens andra aspekt.

- B. Gudomlig Kärlek-Visdom. För klarhetens skull, låt oss definiera orden som används för att överbringa detta abstrakta begrepp. Vi igenkänner all som är gudomligt till att höra till eller vara Gud.

Kärlek, eller bristen på den, kan användas för att fastställa en relations kvalité mellan två eller flera individer eller grupper av individer, den kvalité som bestämmer de handlingar som kommer att följa när två eller flera har en relation.

Visdom, som är en aspekt av Gudomlig kärlek, är mycket svårt att definiera, för orden är i sig själva så bristfälliga. När kvalitén på relationen är Gudomlig kärlek finns fullkomlig förståelse; och där fullkomlig förståelse finns, finns också en fulländad tillämpning av kunskap. Visdom är m.a.o. förmågan att omsätta konkret kunskap till intelligenta handlingar, och veta hur du skall tillämpa det du vet.

Vi förstår Gudomlig Kärlek-Visdom som en beskrivning av en Gudomlig relation där det finns Gudomlig förståelse som resulterar i Gudomliga handlingar.

I vårt nuvarande evolutionsschema är Gudomlig Kärlek-Visdom särskilt viktig, för det är den läxa vi har att lära, den kvalité som ska fulländas av var och en av oss i detta Solsystem; i ett fullt utvecklat instrument för tjänande finner vi således att den dominerar emotionalkroppen. Denna energikropp, som utgör den emotionella naturen i människan, är en stor kraftöverförare som kan vara, och ofta är, destruktiv. När Kärleksaspekten är högt utvecklad, finner vi att denna kropp är en stor helare och omvandlingsagent, och också en kraftfaktor i manifestationsarbetet. Vid denna tid utgör den Själens begärskropp, och tack vare kraften i rätta begär, drar den till sig det som behövs för Det gudomliga arbetet.

Vi finner att det först sker i den blivande lärjungens medvetande som rätt aspiration. Under en lång tid har han blivit alltmer missnöjd med det liv han känner så väl. Han längtar efter något annat och vet inte vad detta 'någonting annat' är. Han drivs från plats till plats, från religion till religion, från filosofi till filosofi i sitt sökande efter Sanningen.

Till sist inser han att Sanningen är något som är långt större än han själv, eller någon annan personlighet, för han inser att personligheten i sig själv inte har något syfte. Han ser detta 'någonting annat' som sitt eget Högre jag, sitt Verkliga jag och till detta aspirerar han.

Han försöker se visionen av sig själv som han verkligen är, en Själ, och när han blir medveten om visionen är den till att börja med förvrängd av hans egna tankeformer för att senare framträda klar och vacker.

Efter det att han uppfattat visionen, om så bara en liten del av den, sätter han sig för att förkroppsliga den. Han genomgår en period av självdisciplin där han omdanar sitt tankeliv, sina känslor och sina fysiska handlingar till att likna det ideal han funnit.

På detta sätt blir instrumentet bokstavligen omstrukturerat. Tankelivet blir gradvis allt mindre förvrängt av negativa och oväsentliga tankar. Känslolivet antar en hållning av stillhet, frid och klarhet och den fysiska kroppen får energi till att utföra rätta handlingar.

Aspiranten, som under denna period kastar ut allt som han inte längre vill ha i instrumentet och bygger in det som är önskvärt, lär sig att utöva frihet från att vilja harm¹. Han höjer sina kroppars vibrationsfrekvens genom strikt disciplin av sitt förhållningssätt gentemot andra. Han förvärvar frihet från harm i tankar, ord och handlingar. Först då och bara då är han redo för initiering.

I re-orienteringen av sina handlingar mot Själens liv, finner aspiranten att Kärlek-Visdom manifesterar sig som ett igenkännande av andra, som är det första steget mot mänsklighetens gemensamma mål – syster- och broderskap. Han igenkänner först dem som finns i hans omedelbara omgivning som sina systrar och bröder, och gradvis tränger innebörden av denna relation in i hans medvetande. Han erfar den största av alla gåvor, den fulländade rikedom av Guds kärlek i människan.

Ett mycket viktigt steg mot detta mål är en hållning av obundenhet. Vi har redan berört detta och ska nu gå in på det mer i detalj. Som en effekt av Gudomlig kärlek så är det i själva verket en bundenhet till själen i alla former som resulterar i en obundenhet i förhållande till formen.

Som vi tidigare nämnt, kommer de lärjungar, som i personlighetens liv förs samman för att förverkliga någon del av Den gudomliga planen och för att utarbeta ut karma i förhållande till varandra, att alltför ofta möta stora svårigheter. Det finns olikheter i såväl personlighetsreaktioner, som i åsikter; i typ av arbetsmetoder, och i stråluppsättningar. När vi finner uppmärksamhetens fokuseras i formens värld orsakar allt detta friktion.

Aspiranten lär sig till att börja med att hans systrar och bröder är Själur och därför en del av honom själv. Därefter lär han sig att endast fästa någon vikt vid Själens enhet och inte vid personligheternas olikheter. Detta är till en början svårt för trots allt har individen varit upptagen med personlighetens förehavanden under många liv. För att uppnå detta är det nödvändigt att sätta värde på den oföränderliga verkligheten snarare än på det som ständigt förändras och därmed uppnå rätt perspektiv.

---

¹ **Harm** = vrede, förtrytelse, förgelse, förtörnelse, ovilja, indignation, upprördhet, irritation, upphetsning, grämlse, förbittring, desperation, animositet, ursinne, raseri, missbelåtenhet, missnöje. *Ord för ord* (Norstedts, 1983) *övers. anm.*

Aspiranten vill veta hur det ska gå till. Hur är det möjligt att uppnå något sådant på detta existensplan?

Svaret är naturligtvis enkelt; men tillämpningen är långt ifrån enkel. Återigen behöver vi gå tillbaka till reglerna för lärjungar, särskilt den om icke-kritik. Lärjungen vägrar att kritisera i tankar, ord och handlingar. Han har nått ännu längre när han varken uppmärksammar laster eller dygder hos personligheten. Han flyttar sitt fokus ifrån personligheten, som är Själens klädedräkt, till Själens själ, och där ser han och når vetskap om verkligheten. Han varken dras till eller stöter bort personligheten, utan är ett med Själens själ, och detta resulterar i rätt förhållande på personlighetens plan och då finner vi att lärjungen är kapabel till att arbeta i harmoni med alla och envar.

Här finns något som jag vill uppmärksamma er på och detta för att undanröja ett av de största hindren för att kunna nå fram till en gruppgemenskap.

Låt oss först inse att all samhörighet är resultatet av Den gudomliga kärlekens energi när den strömmar genom personlighetens olika aspekter. Medvetandet registrerar och tolkar energin i enlighet med sitt utvecklingsstadium och reagerar utifrån det. För att ta till två ytterligheter, låt oss betrakta våldtäktsmannen och den uppriktige prästen som faller på knä för att be för sin församlings frälsning. Båda två reagerar på samma kraft men från helt olika medvetandenivåer. Våldtäktsmannen reagerar som ett djur, för han höjer sig bara lite grann över djurets nivå. Prästen reagerar som en Guds tjänare utifrån ett mer upplyst medvetande.

Hos en grupp av lärjungar finns många tankeformer både ovanför och under medvetandets tröskel. Nästan alla reagerar på ovan nämnda kraft genom att framförallt vilja ha en fulländad relation, vanligtvis med någon av det motsatta könet. Detta är orsaken till den största illusionen av alla, den förvrängda uppfattningen om tvillingsjäl. Individerna vet intuitivt att någonstans kan det finnas ett fulländat förhållande och så utvecklar han föreställningen om tvillingsjäl. När Kärlekens kraft strömmar igenom honom förstärker den hans tankeformer och han dras oundvikligen till någon med ett liknande medvetande och som har samma föreställning om kärlek. Eftersom han är fokuserad i personligheten misstolkar han relationen, som i verkligheten är syster- och broderskap, med att vara ett förhållande mellan tvillingsjäl. Personlighetens försök att rikta Den gudomliga kärlekens uttryck så att det förverkligar det egna begäret slutar alltid i desillusion och därför finner vi de två söka sin tvillingsjäl någon annanstans om och om igen tills medvetandet inser att den fulländade kärleken är gentemot alla och envar.

Jag berättar detta för er, därför att jag är väl bekant med vad som händer när det finns för mycket kraft och för liten förståelse. Jag ser er stora hunger och de många omvägar som denna hunger kan leda till när den inte riktas på rätt sätt. Det är denna förvrängning av sanningen som har misskrediterat så många organisationer, bringat oordning i så många liv och orsakat så många onödiga förseningar på Invigningens väg. Så min bön för er alla är att ni må ta emot Kärlekens kraft tillsammans med Kärlekens ljus och arbeta med förstånd.

Nästa manifestation av Gudomlig kärlek-visdom som aspiranten upptäcker är en ökande förmåga att hela. Här berör jag bara kortfattat ämnet. Senare kommer jag att behandla det mer utförligt, för alla lärjungar behöver förr eller senare lära sig helandets konst.

Det finns många aspekter av helande som sällan beaktas av individen. Aktiviteten är till stor del ett utströmmande av Gudomlig kärlek-visdom från källan via instrumentet som kanal till det sjuka området. Den enda förutsättningen för helande är att upprätta Gudomlig lag och ordning.

Den form som helandet antar kan vara vilken som helst, t.ex helandet av tankekroppen, känslokroppen, den fysiska kroppen eller omgivningen. Det kan ske genom rätt användning av tal, tanke eller fysisk handling. Läkaren, den magnetiska helaren, den kristna vetenskapsmannen eller indianernas medicinman – vem som helst av dem och alla andra kan vara kanaler för att överföra den helande energin.

Förutsättningarna för förmågan att verka medvetet som en helare är

1. Osjälviskhet. Förmågan att arbeta utan tankar på det egna jaget.
2. Frihet från viljan att harma. Den harmlöshet som kommer av riktiga relationer och motivets renhet.
3. Obundenhet. Förmågan att skilja Jaget från personligheten för att inte tillåta obefogad oro att hindra arbetet.
4. Förmågan att upprätta och behålla kontakten med Själens så att arbetet kan ske under Gudomlig vägledning.
5. Förmågan att se och förstå karma och verka i samarbete med Lagen.
6. Kunskap om energiernas olika typer och egenskaper och visdom att organisera, koordinera och rikta energierna till ett specifikt mål.

De tre första punkterna avser naturligtvis den trefaldiga personligheten som fungerar som en kanal medan de tre sista avser det upplysta medvetandet som fungerar som orsak. De sista tre kan du inte göra något med förrän du utvecklat de första tre som en del av din utrustning. När du gjort det kommer du att ha förmågan att medvetet överbringa den energi som helar. Efter det att du blivit en fulländad kanal kommer du, genom att observera aktiviteten, lära dig att rikta denna energi.²

Det finns naturligtvis många andra uttryck av Gudomlig kärlek-visdom som lärjungen till stor glädje upptäcker. Men jag tror att ni fått tillräckligt att ta till er just nu. Må ni alla uppleva Den gudomliga kärlekens välsignelser och må ni dela dem med andra.

---

² Se också *Healing* av Lucille Cedercrans